

[Boligministeren]

Når udtalelsen foreligger, skal jeg vende tilbage med en endelig besvarelse over for boligudvalget med kopi til spørgeren.

Spm. nr. S 178

Til *forsvarsministeren* (29/10 84) af:

Pelle Voigt (SF):

»Er den sidste tids kontakter og tilbud med henblik på en snarlig afslutning af retssagen mod orlogskaptajn H. G. Olsen udgået fra forsvarsministeriet med eller uden ministerens vidende og billigelse?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i Holbæks Amts Venstreblad af 23., 24. og 25. oktober 1984 har mindst én medarbejder i forsvarsministeriet inden for de sidste uger kontakttet søofficerernes organisation med tilbud om en snarlig afslutning på retssagen mod orlogskaptajn Olsen.

Det virker stærkt usandsynligt, at nogen i forsvarsministeriet uden ministerens vidende og billigelse skulle have fremsat sådanne tilbud. Og det virker mindst lige så sælsomt, at ministeren, som jo netop tidligere har hævdet at have modsat sig en sådan købslæn, skulle have kendskab til og billiget dette forsøg på at standse domstolens behandling af sagen.

Svar (5/11 84):

Forsvarsministeren (Engell):

Der er ikke fra forsvarsministeriet udgået kontakter eller fremsat tilbud med henblik på en snarlig afslutning af retssagen mod orlogskaptajn H. G. Olsen. Orlogskaptajn Olsens organisation har rettet henvendelse til en medarbejder i forsvarsministeriet, men henvendelsen blev uden forelæggelse for mig besvaret med, at sagen måtte fortsætte ved retten.

Spm. nr. S 183

Til *socialministeren* (30/10 84) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at løsladelsespenge skal betragtes som formålsbestemt opsparing og derfor ikke skal modregnes ved beregning af kontanthjælp?«

Begrundelse

Løsladelsespengene kommer til verden ved en form for bunden opsparing: der skal lægges ca. 7 kr. til side pr. dag, man sidder inde. Formålet med opsparingen er naturligvis, at man skal have lidt penge til dagen og vejen i den første svære tid efter løsladelsen.

Det siger dog sig selv, at løsladelsespenge ikke rækker langt, og kort efter løsladelsen må den løsladte som regel en tur på bistandskontoret. Når løsladelsespengene her modregnes i den udmålte hjælp, undergraves løsladelsespengenes funktion, idet pengene ganske enkelt inddrages helt eller delvis af bistandskontoret.

Dette forekommer mildt sagt u hensigtsmæssigt, både i forhold til regeringens megen snak om en kundevenlig, smidig og effektiv offentlig administration, og hvad der er vigtigere: i forhold til de fine officielle erklæringer om nødvendigheden af resocialisering, støtte til den enkelte osv.

Der er derfor behov for en klargøring – eller ændring – af de gældende regler.

Svar (5/11 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Ydelse af forbigående kontanthjælp efter bistandsloven forudsætter, at pågældende opfylder en række betingelser, bl.a. at hverken han selv eller ægtefællen er i besiddelse af formue, hvoraf det økonomiske behov kan dækkes. Der kan dog undtagelsesvis ses bort fra besiddelsen af en mindre formue, som bør bevares af hensyn til boligmæssige forhold eller pågældendes og familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

Det beløb, som en person under afsoning sparer op med henblik på den første tid efter løsladelsen, må efter socialministeriets opfattelse betragtes som en formue i bistandslovens forstand, som i givet fald vil kunne bevares for pågældende, såfremt beløbet tænkes anvendt til et af de i loven nævnte formål: bolig, erhverv eller uddannelse.

Det afhænger af det enkelte sociale udvalgs (socialforvaltnings) konkrete vurdering, om der er grundlag for at se bort fra løsladelsespengene.

Hvis socialforvaltningen afslår at se bort fra beløbet, kan afgørelsen indbringes for aptsankenævnet.